

ODPIS

sygn. akt II SAB/Kr 26/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia WSA Magda Froncisz

Sędziowie: sędzia WSA Małgorzata Łoboz (spr.)

sędzia WSA Sebastian Pietrzyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
w dniu 5 kwietnia 2023 r.

sprawy ze skargi Macieja Rysiewicza

na bezczynność Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „LANGMED” sp. j.
w Bobowej

w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. stwierdza, że Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „LANGMED” sp. j. dopuścił się bezczynności, która nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
2. zobowiązuje Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „LANGMED” sp. j. do wydania aktu lub podjęcia czynności w sprawie załatwienia wniosku skarżącego z 22 grudnia 2022 r. w terminie 14 dni od otrzymania prawomocnego wyroku;
3. w pozostałym zakresie oddala skargę;

4. zasądza od Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „LANGMED” sp. j. na rzecz Macieja Rysiewicza kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy Referent

Kinga Ladyga

UZASADNIENIE

Przedmiotem skargi Macieja Rysiewicza (dalej: skarżący) jest beczynność Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej „LANGMED” sp. j. w Bobowej (dalej: Zakład) w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

W stanie faktycznym sprawy skarżący skierował drogą mailową 22 grudnia 2022 r. do Zakładu wniosek o udzielenie odpowiedzi na pytania:

a) ile tzw. szczepień przeciwko Covid-19 wykonano w Zakładzie (od początku akcji tzw. szczepień do dnia udzielenia odpowiedzi na niniejsze pytanie) z podziałem na typy tzw. szczepionek (Pfizer, Moderna, AstraZeneca, J&J) i z podziałem na kolejne dawki (ile było tzw. szczepień 1 dawki, 2 dawki i kolejnych dawek tzw. przypominających),

b) ile tzw. szczepień przeciwko Covid-19 wykonano w Zakładzie (od początku akcji tzw. szczepień do dnia udzielenia odpowiedzi na niniejsze pytanie) wśród pacjentów w grupie wiekowej od 6 miesięcy do 12 lat i od 12 lat do 18 lat z podziałem na typy tzw. szczepionek (Pfizer, Moderna, AstraZeneca, J&J) i z podziałem na kolejne dawki (ile było tzw. szczepień 1 dawki, 2 dawki i kolejnych dawek tzw. przypominających),

c) ile niepożądanych odczynów poszczepiennych zarejestrowano w Zakładzie od początku akcji tzw. szczepień do dnia udzielenia odpowiedzi na niniejsze pytanie,

d) ile wyniosła premia brutto (z uwzględnieniem wszystkich tzw. progów zaszczepienia pacjentów, premii cząstkowych i premii rocznej) od NFZ dla Zakładu lub/i lekarza/y rodzinnego/ych, lub/i personelu medycznego w związku z wykonanymi tzw. szczepieniami przeciwko Covid-19 (od początku akcji tzw. szczepień do dnia udzielenia na niniejszy wniosek) w podziale na grupy wiekowe pacjentów: od 6 miesięcy do 12 lat, od 12 lat do 55 lat i powyżej 55 lat?

W złożonej skardze nadanej 6 lutego 2023 r. skarżący wskazał, że jego wniosek spełniał wszystkie wymogi wniosku o dostęp do informacji publicznej, jednak Zakład w ogóle nie udzielił odpowiedzi. Skarżący podkreślił, że prywatne podmioty lecznicze są zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej, bowiem realizują zadania publiczne ze środków publicznych. Skarżący wniósł o zobowiązanie Zakładu do udzielenia odpowiedzi na wniosek, o wymierzenie grzywny w wysokości 1000 zł

na rzecz wskazanej przez skarżącego fundacji oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę Zakład wskazał, że wniosek nadany przez skarżącego pocztą elektroniczną został najprawdopodobniej uznany przez algorytm poczty za spam, natomiast Zakład otrzymał 2 lutego 2023 r. wniosek o udzielenie informacji publicznej nadany za pośrednictwem operatora pocztowego. Zakład podkreślił, że pismem z 6 lutego 2023 r. udzielił odpowiedzi na wniosek, wskazując:

- ad. a i b: Zakład wykonał 2781 szczepień (zaszczepionych 1167 osób);
- ad. c: zakres odpowiedzi objęty jest tajemnicą lekarską;
- ad. d: premia za zwiększenie tempa szczepień i liczby zaszczepionych pacjentów w 2021 roku wypłacona Zakładowi wyniosła 6 236 zł.

Zakład wniósł o nieuwzględnienie skargi i obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie miał na uwadze, co następuje.

Sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259; dalej: P.p.s.a.). Zgodnie z tym przepisem sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania.

W myśl art. 3 § 2 pkt 8 i 9 P.p.s.a., kontrola sprawowana przez sąd administracyjny obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a oraz w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach dotyczących innych niż określone w pkt 1-3 aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. –

Ordynacja podatkowa oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw. W tych przypadkach przedmiotem sądowej kontroli nie jest określony akt lub czynność organu administracji, lecz ich brak, w sytuacji, gdy organ miał obowiązek podjąć działanie w danej formie i w określonym przez prawo terminie. Celem skargi na bezzczyność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest doprowadzenie do wydania w sprawie rozstrzygnięcia lub podjęcia innej czynności dotyczącej uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa.

Zgodnie z art. 149 § 1 P.p.s.a. sąd, uwzględniając skargę na bezzczyność lub przewlekłe prowadzenie postępowania: 1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności; 2) zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa; 3) stwierdza, że organ dopuścił się bezzczyności lub przewlekłego prowadzenia postępowania. Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezzczyność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa (art. 149 § 1a P.p.s.a.).

W myśl art. 13 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2022 r. poz. 902; dalej: u.d.i.p.) udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2 (ust. 1). Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (ust. 2).

W niniejszej sprawie nie jest sporne, że Zakład jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej. Poza sporem pozostaje również, że żądane przez skarżącego informacje mają charakter informacji publicznej. Powodów niezasadności skargi Zakład upatrywał natomiast w skierowaniu przez skarżącego wniosku o dostęp do informacji publicznej drogą mailową, w efekcie czego wniosek miał zostać uznany przez algorytm poczty za spam. W odniesieniu do powyższego należy stwierdzić, że nawet jeśli wniosek został w poczcie elektronicznej zakwalifikowany jako spam, to nie zdejmuje to odpowiedzialności z Zakładu w zakresie jego odebrania i odczytania. Jak wskazuje się w orzecznictwie, raczej powszechnie znaną jest fakt, że niektóre emaile są w skrzynkach pocztowych kwalifikowane przez algorytm jako spam. Zatem pracownik obsługujący ten system

winien przeglądać całość otrzymywanej poczty elektronicznej, również tej zakwalifikowanej jako spam. Uchybienia w tym zakresie nie mogą być przerzucane na podmiot korzystający z konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 8 listopada 2016 r. sygn. akt II SAB/OI 66/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z 16 września 2021 r., sygn. akt II SAB/Bk 84/21). Zakład nie zakwestionował, że znajdujący się w aktach sprawy wniosek z 22 grudnia 2022 r. (k. 5) został do niego skierowany, poprzestając jedynie na wywodzie dotyczącym uznania wiadomości za spam. W tych okolicznościach, nie podjąwszy żadnych czynności w sprawie załatwienia wniosku skarżącego w ustawowym terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, Zakład popadł w beczynność, co zostało stwierdzone w punkcie 1. sentencji niniejszego wyroku.

Jednocześnie należało stwierdzić, że beczynność ta nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Trzeba mieć na uwadze, że rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 149 § 1a P.p.s.a. oznacza wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym i ma miejsce w razie oczywistego braku podejmowania jakichkolwiek czynności, oczywistego lekceważenia wniosków strony i jawnego natężenia braku woli do załatwienia sprawy, a także w razie ewidentnego niestosowania przepisów prawa. Dla dokonanej przez Sąd oceny charakteru beczynności organu znaczenie miał fakt, że niezgodny z prawem sposób rozpoznania wniosku wynikał nie tyle z lekceważenia przepisów prawa, ile raczej z nieprawidłowej obsługi poczty elektronicznej. Ponadto nie można było uznać, że nieterminowość w załatwieniu sprawy wynikała z intencjonalnego ignorowania pisma strony, bowiem Zakład po wpłygnięciu drugiego wniosku drogą pocztową wystosował do skarżącego pismo z 6 lutego 2023 r. w odpowiedzi na zadane pytania.

Idąc dalej należy zwrócić uwagę na wzmiankowany wyżej fakt, że organ wystosował do skarżącego pismo z 6 lutego 2023 r., w którym ustosunkował się do zadanych pytań. Przedstawione skarżącemu informacje nie stanowią jednak pełnej odpowiedzi na jego pytania. Jeśli chodzi o pytania a) i b), to należy zauważyć, że skarżący pytał o liczbę wykonanych przez Zakład szczepień z podziałem na producenta szczepionki i numer dawki, w poszczególnych kategoriach wiekowych, w okresie od rozpoczęcia szczepień do dnia udzielenia odpowiedzi. Zakład natomiast udzielił informacji tylko o ogólnej liczbie wykonanych szczepień, dodając do tego liczbę zaszczepionych osób.

W przypadku pytania c) skarżący pytał o liczbę niepożądanych odczynów poszczepiennych zarejestrowanych w Zakładzie. Zakład w odpowiedzi wskazał, że „zakres odpowiedzi objęty jest tajemnicą lekarską”. Odnosząc się do tego pytania należy zauważyć, że obowiązek zgłoszenia niepożądanych odczynów poszczepiennych (a zatem ich odnotowania przez lekarza) wynika z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2022 r. poz. 1657 ze zm.). Liczba zarejestrowanych przez dany podmiot niepożądanych odczynów poszczepiennych jest daną statystyczną i nie odnosi się do poszczególnych przypadków pacjentów, zatem nie jest chroniona tajemnicą lekarską. Jeżeli zamierzeniem Zakładu była odmowa udzielenia informacji, winien on wydać w tym zakresie decyzję o odmowie udzielenia informacji, a nie udzielić skarżącemu wymijającej odpowiedzi.

Z kolei w przypadku pytania d) skarżący pytał o premię brutto z podziałem na premie cząstkowe i roczne oraz z uwzględnieniem progów zaszczepienia i w podziale na grupy wiekowe, dla okresu od początku akcji szczepień do dnia odpowiedzi na wniosek. Otrzymał natomiast informację tylko o ogólnej wysokości premii wypłaconej Zakładowi w 2021 r.

Mając na względzie powyższe zestawienie należy podkreślić, że załatwienie wniosku o dostęp do informacji publicznej polega na udzieleniu pełnych odpowiedzi na zadane pytania. Udzielenie informacji niepełnej lub wymijającej nie uwalnia od zarzutu beczynności w rozpoznaniu wniosku o udostępnienie informacji publicznej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt II OSK 609/21). W tej sytuacji – mimo wystosowania do skarżącego pisma w odpowiedzi na wniosek – należało uznać, że wniosek skarżącego nie został załatwiony. Sąd nie mógł zatem umorzyć postępowania w zakresie zobowiązań organu do wydania aktu lub dokonania czynności, bowiem postępowanie w tym zakresie nie stało się bezprzedmiotowe. Należało natomiast zobowiązać Zakład do wydania aktu lub podjęcia czynności celem załatwienia wniosku skarżącego z 2 grudnia 2022 r., o czym Sąd orzekł w punkcie 2. sentencji wyroku. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że wszystkie pytania skarżącego dotyczą okresu od początku szczepień do dnia udzielenia odpowiedzi. Dzień udzielenia odpowiedzi wyznacza zarówno liczbę ogólną, będącą przedmiotem pytania, jak i jej podział pod względem szczegółowych cech, o które pyta skarżący. Dane, o które pyta skarżący, są ze sobą powiązane i stanowią całość. W tej sytuacji Sąd nie mógł umorzyć postępowania

zakresie udzielenia odpowiedzi na część zagadnienia, tj. ogólnej liczby wykonanych szczepień. Wniosek skarżącego musi być załatwiony całościowo.

Zakreślając Zakładowi termin, w jakim ma on wydać akt lub podjąć czynność w sprawie załatwienia wniosku skarżącego, Sąd wskazał, że ma to nastąpić w ciągu 14 dni od otrzymania prawomocnego wyroku. Okres ten Sąd uznał za odpowiedni, bowiem wprost nawiązuje on do terminu wskazanego w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.

Odnosząc się do zawartego w skardze wniosku o wymierzenie Zakładowi grzywny w wysokości 1000 zł na rzecz wskazanej fundacji, należy przytoczyć art. 149 § 2 w zw. z art. 154 § 6 P.p.s.a., zgodnie z którymi w przypadku uwzględnienia skargi na beczynność lub przewlekłość sąd może z urzędu lub na wniosek strony wymierzyć organowi grzywnę do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim lub przyznać od organu na rzecz skarżącego sumę pieniężną do wysokości pięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim. Z powyższego wynika, że orzekając w przedmiocie wymierzenia grzywny lub przyznania sumy pieniężnej Sąd nie jest związany ani wnioskiem, ani zakresem żądania strony. Stosowanie środków określonych w art. 149 § 2 P.p.s.a. jest zatem uprawnieniem dyskrecyjnym sądu. Ustawodawca nie wskazał żadnych przesłanek, jakimi powinien kierować się sąd, przyznając określoną sumę pieniężną lub wymierzając grzywnę. W orzecznictwie zaznacza się, że Sąd korzysta z tych uprawnień, jeżeli realia sprawy są niemożliwe do akceptacji z punktu widzenia ochrony praw strony, bierze się zaś pod uwagę indywidualne okoliczności sprawy leżące zarówno po stronie organu, jak i samej strony, takie jak np. okres beczynności czy przewlekłości postępowania, czy dolegliwości, jakich w związku z tym mogła doświadczyć strona.

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd nie dostrzegł podstaw do uznania zasadności żądania skarżącego. Jak wspomniano powyżej, Zakład nie dopuścił się jawnego lekceważenia wniosku skarżącego z 22 grudnia 2022 r., zaś sam skarżący nie wykazał, że w związku z beczynnością organu doświadczył szczególnych uciążliwości. Na marginesie – w odniesieniu do treści żądania skarżącego, który wnioskował o zasądzenie grzywny na rzecz wskazanej fundacji, wypada wskazać, że – zgodnie z art. 149 § 2 P.p.s.a. – nie można zasądzić grzywny na rzecz wybranego podmiotu (np. fundacji). W myśl art. 228 P.p.s.a. grzywny orzeczone w postępowaniu przed sądem administracyjnym są dochodami budżetu państwa. Natomiast sumę

sygn. akt II SAB/Kr 26/23

pieniężną, o której mowa w art. 149 § 2 P.p.s.a., można w postępowaniu sądowoadministracyjnym zasądzić tylko na rzecz skarżącego. Sąd zatem orzekł jak w punkcie 3. sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie 4. sentencji wyroku, działając na podstawie art. 200 P.p.s.a. i art. 205 § 1 P.p.s.a. Na zasądzone koszty postępowania składa się kwota 100 zł uiszczzonego przez skarżącego wpisu sądowego

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy Referent
Kinga Ładyga

Szanowny Pan
Maciej Rysiewicz
Wileczyńska 27
38-350 Bobowa

Odpowiadając na Pana wniosek o udzielenie informacji publicznej, doręczony przez Poczty Polskę 2 lutego 2023r., wykonując zobowiązanie wynikające z pkt 2 wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 5 kwietnia 2023r., II SAB/Kr 26/23 informuję:

Ad. a i b – NZOZ Langmed wykonał 2781 szczepień (zaszczepionych 1167 osób), zakład nie prowadzi statystyk dotyczących typów szczepionek z ich podziałem na kolejne dawki;

Ad. c – zero;

Ad. d – premia za zwiększenie tempa szczepień i liczby zaszczepionych pacjentów w 2021 roku wypłacona NZOZ Langmed wyniosła - 6 236 zł, zakład nie prowadzi statystyk w podziale na grupy wiekowe pacjentów podane we wniosku.

Kwota o której mowa w pkt. 4 wymienionego wyżej wyroku została przesłana przekazem pocztowym na Pana adres.

DYREKTOR
REPUBLICZNEGO ZAKŁADU OPIEKI CZYNIOTNEJ
"LANGMED" Spółka Jawna
lek. med. Stanisław Langer
14.04.2023